

Na kraju je prof. dr. sc. Stjepan Balaban, profesor Katoličkoga bogoslovnog fakulteta, obradio temu o kvaliteti života i s teološkog stajališta. Kvaliteta života je u teologiji razmjerno nov pojam. Kršćanska osobitost sastoji se u stavljanju naglaska na vjeru koja ozdravlja i oslobađa od raznih uvjetovanosti suvremenoga načina života. Kršćanski način i shvaćanje života i kršćanski stavovi iskustveno pokazuju da rezultiraju davanjem smisla životu i postizanjem njegove najprirodnije kvalitete. U shvaćanju života, a onda i njegove kvalitete, kršćani današnjeg vremena mogu ponuditi onu duhovnu i vjersku dimenziju koja životu daje smisao i onda kada je, ljudski gledajući, čovjek izgubio svaku vjeru u nastavak svojega životnog puta.

Ivica Ružička

Johannes B. Brantschen, *Zašto dobri Bog dopušta da patimo*, s francuskoga preveo Andrija Babić, Izazovi, 2, Nakladni zavod Globus, Zagreb, 2006, 96 str.

Povijest čovječanstva je uvijek i povijest patnje. Patnja prati čovjeka kao sjena, provlači se cijelim njegovim životom. Johannes B. Brantschen, umirovljeni profesor fundamentalne teologije sa Sveučilišta u Fribourgu u Švicarskoj, uzima patnju teološki ozbiljno, kao jedini prigovor Bogu što ga treba ozbiljno uzeti, i suočava se s tamnim, tjeskobnim pitanjem: Zašto Bog dopušta patnju — Bog o kome vjerujemo da je dobar, pravedan i mudar?

Švicarski dominikanac ne daje prebrze odgovore. Ne razrješuje misterij. Ali pokazuje mogućnosti koje kršćani imaju kada se suoče s patnjom: otpor tamo gdje se uklonjive patnje mogu dokinuti; predanje i aktivno prihvaćanje tamo gdje se patnja ne da nadvladati, nego samo podnositi i u svjetlu Kristova Uskrsnuća preobraziti u nadu.

Anto Gavrić

Anselm Grün, *Srednja životna dob: traženje smisla*, s njemačkoga preveo Ivica Tomljenović, Izazovi, 3, Nakladni zavod Globus, Zagreb, drugo izdanje 2006, 64 str.

Prekretnica srednje životne dobi mnogim ljudima predstavlja problem. Ponekad se postavlja pitanje o čitavom dotadašnjem životu. Neki na to reagiraju promjenom zanimanja, preseljenjem u novu sredinu, rastavom braka, živčanim slomom ili psihosomatskim tegobama.

Njemački benediktinac Anselm Grün u svojim se knjigama dotiče ljudske nevolje i zadire u egzistencijalna pitanja ljudskog života. Tako je postao duhovni savjetnik i duhovni vođa brojnih vrhunskih njemačkih menadžera. Doktor teologije, autor više od stotinu knjiga prevedenih na tridesetak jezika, ubraja se među najčitanije kršćanske autore današnjice.

Anselm Grün smatra srednju životnu dob važnim pozivom na suočavanje sa stvarnošću. Tko prihvati taj izazov, više ne žali za prošlim mladim danima, već on daleko više živi u sadašnjem trenutku, osjeća kako je život uzbudljiv i kako ga ono što je postalo staro uvodi u nova područja ljudskog života.

Knjiga se temelji na prikazu misli dvojice autora. U prvom dijelu dolaze do izražaja misli njemačkog mistika Ivana Taulera (1300–1361), koji krizu srednje životne dobi opisuje kao priliku za duhovni rast. Drugi dio prikazuje kako Carl Gustav Jung s psihološkog gledišta promatra probleme srednje životne dobi. Dvije različite polazne misli dolaze u ovoj knjizi do plodna dijaloga.

Anto Gavrić